

MAGAZINET

Järila IF Orienteringsklubb, Nacka

Nr 2 oktober 1995, årgång 25

SM i jordgubbsodling

Allt om succé-
arrangemanget

Träningsläger i Italien

På glid i sibboskogarna

Alla jubilarer i Järila

Lasse i björnmarker

KANSLIET

är bemannat av Louise Wiberg

onsdagar kl. 16.00 - 19.00

**Under övriga tider kan du lämna ett meddelande
på kansliets telefonsvarare eller ringa direkt hem
till Louise 718 58 79.**

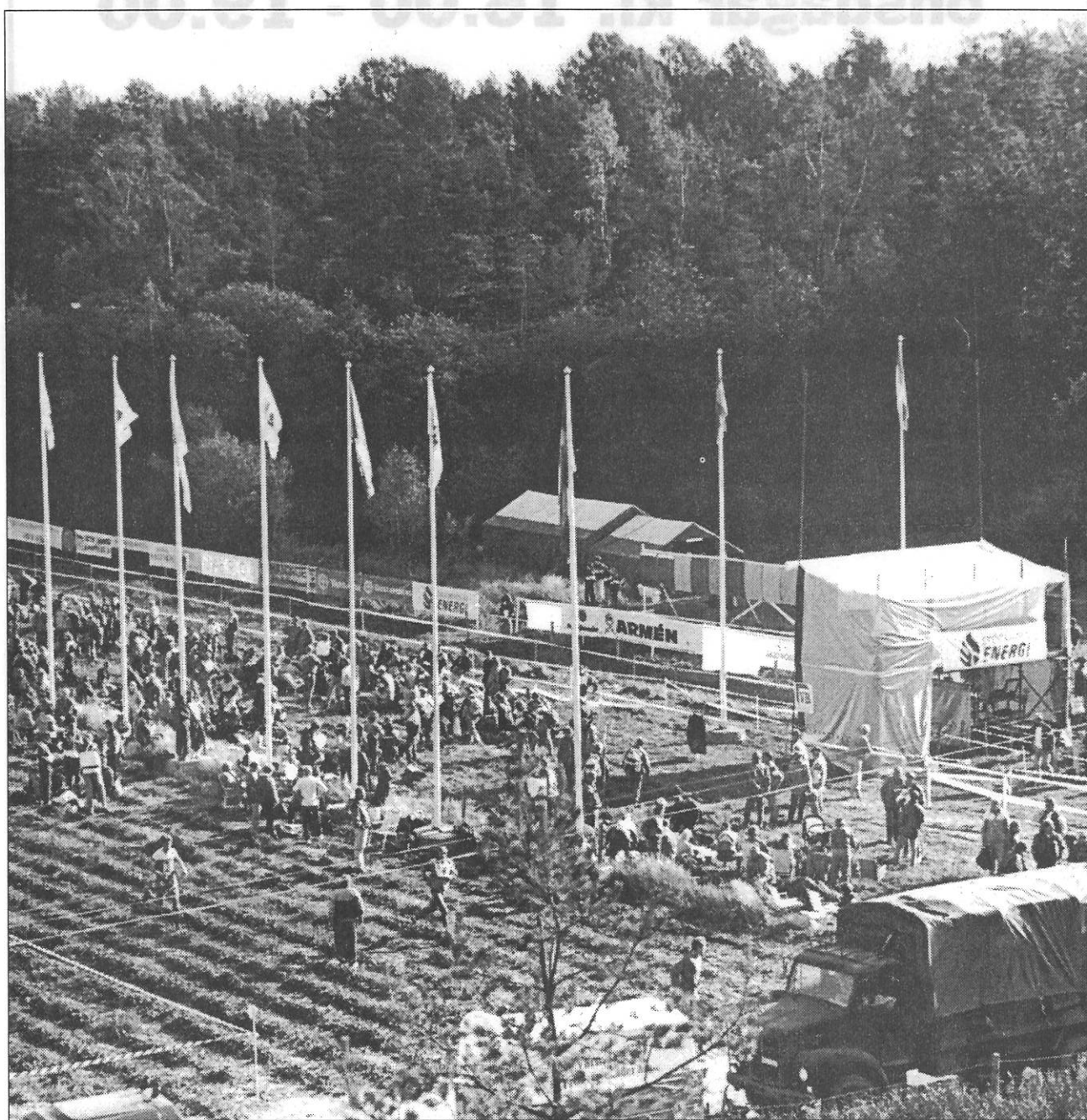
**Louise hjälper dig med alla möjliga saker som
utskick, bokningar, kartor o dyl.**

**Järla IF Orientering
Box 85**

131 06 Nacka

**Besöksadress: Järla skolväg 4
Tel och telesvar: 08-716 06 80**

Det är över nu

Hela Kinas befolkning kunde ha varit där

Av Rolf Ljungkvist, tävlingsledare

Det behöver inte vare nackdel att vara dum i huvudet.

Vad är det annars som gör att man smäller upp ett cirkustält på en åker på Värmdö för att serva ett par tusen orienterare var mat i skogen?

Tältresningen var för övrigt både intressant och lärorik. Sällan har så många hjärnor grubblat över instruktionerna på tämlådornas insidor. Men det var inte vilka hjärnor som helst. Det var Järlahjärnor!

Vips! Tältet var uppe! Återstod bara att smälla ihop bord till ett par hundra pers. Det blev ståbord. En extremt elegant lösning!

Om man inte är dum i huvudet arrangerar man naturligtvis inte ett Svenskt Mästerskap i orientering i ett jordgubbsland.

Det gjorde vi – med cirka 80% chans till fiasko. Men "lyckan står den djärve bi". Det blev succé. Solen sken, flaggorna vajade och jordgubbslandet var hårt som betong. En miljard bilar och hela Kinas befolkning hade kunnat knalla omkring på jordgubbarna.

Tusen bilar genom TC

Man måste vara dum i huvudet för att låta över tusen bilar passera rakt igenom ett TC. Plus en dröse SL-bussar, stressade båtägare vid Stockholm största marina, helgfrändor stugägare och annat skit.

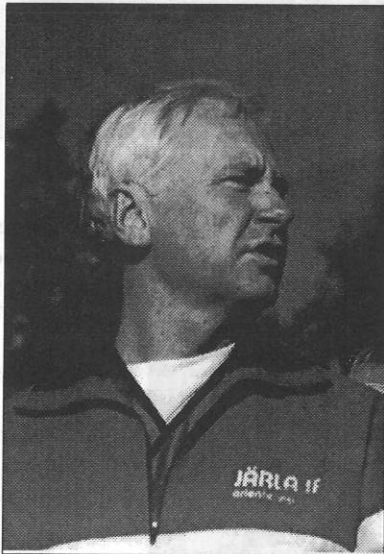
Eller också måste man ha Ragge i klubben. I åtta timmar stog han som en galen semafor mitt i skiten. Resultatet blev perfekt. En lagom blandning av rytande och kyssar gör underverk. Ja, ja – det blev lätt snorigt mellan varven, men ingen dog av det heller.

Man måste vara lite dum i huvudet för att vinterbona en speakertribun. Det gjorde vi – eller rättare sagt Peter och Putte.

Först järnrör och grejer. Sedan läkt och ribbor och bjälkar, sedan tunga presenningar och till sist en liten chick vit armerad plast. Bara för att det skulle vara fint...

Det är klart att man måste vara dum i huvudet för att välja ett gärde med två meter hög vass, djupa grävlingshål och en yta som inge beträtt på tjugo år som växlingsområde och representationsområde för press och VIP-are.

Men då har man Chrippa. Honom ställer man i ett

Tung på TC. Mats visade härlig rutin när det gällde TC-arbetet.

hörn med rörsåg i handen och säger "gröna sidan upp". Tolv timmar senare väntar en gräsyta som får varje inbiten golfare att brista i tårar av ren hänförelse.

Naturligtvis är man dum i huvudet som litar på en jordgubbsodlare som spelat oss så många spratt. Men när tävlingen närmar sig ställer han upp med gubbar och traktorer och rörledningar till huvudvatten och allt man kan begära. Det går inte att lita på folk nu för tiden...

Man är självklart stenpantad som tror att ett SM-TC med allt vad det innebär kan utplånas på en timme. Det tog ju år av förberedelser och veckor av arbete att göra klart.

Finns det nå't mer att göra?

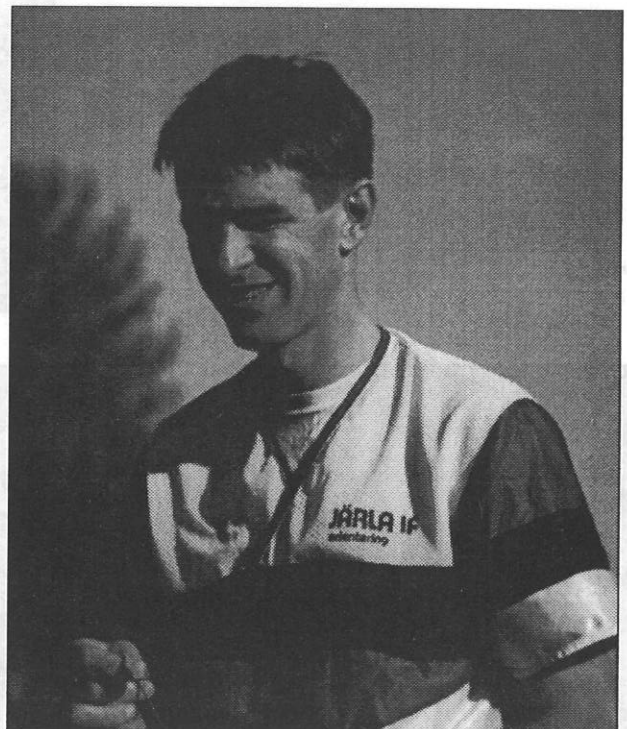
Men så står man där på kvällen efter tävlingen. TC är borta, tävlingen är avgjord, kontrollerna rivna, pressen och publiken informerad, prylarna iväggörda och ett stort gäng klubbkompisar står och undrar om det inte finns nå't mer dom kan göra.

Visst tvivlar man på meningen med att avstå "Hem till byn" och "Dallas" för att hålla på med SM i orientering. TV gör livet värt att leva. Det vet man ju.

I stället kastar man bort sitt liv på att arrangera SM i orientering tillsammans med sina klubbkompisar. Till och med sådana som man inte sett på länge.

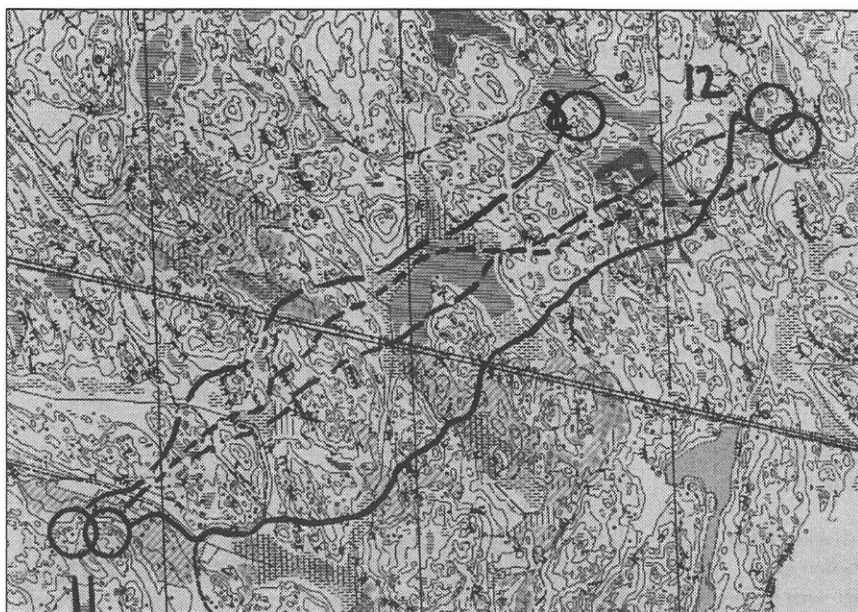
Så visar sig nördarna vara samma gamla hyggliga, lojala, vänfasta och pålitliga gäng man en gång lärt känna.

Man kanske inte måste vara dum i huvudet för att vara med i Järla IF OK...

Tung i skogen. Leffe skötte allt som hette kontrollställningar, överliggare och byggnation av dessa.

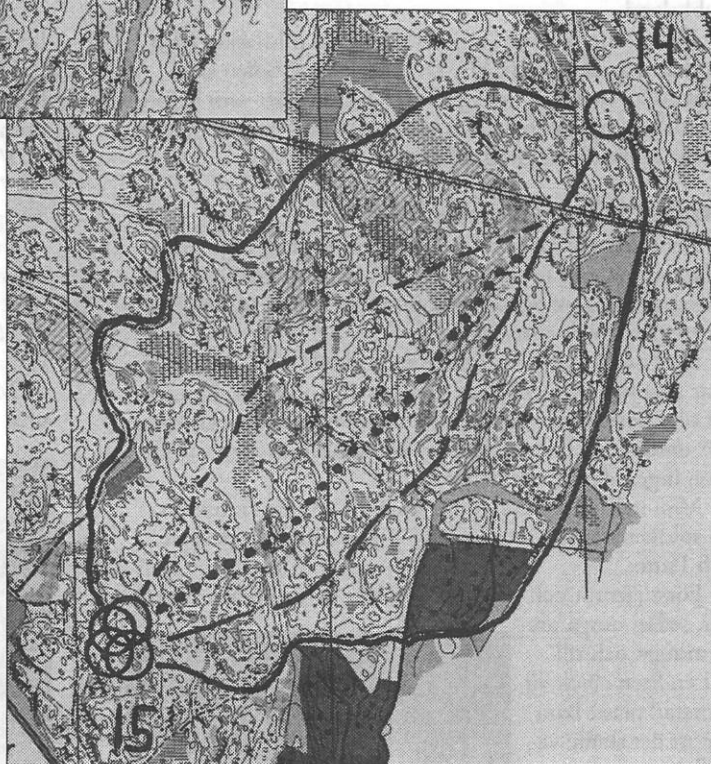
KARTBILAGA

OK Kolmårdens fyra löparens vägval efter varvningen. Kontroll 11-12.

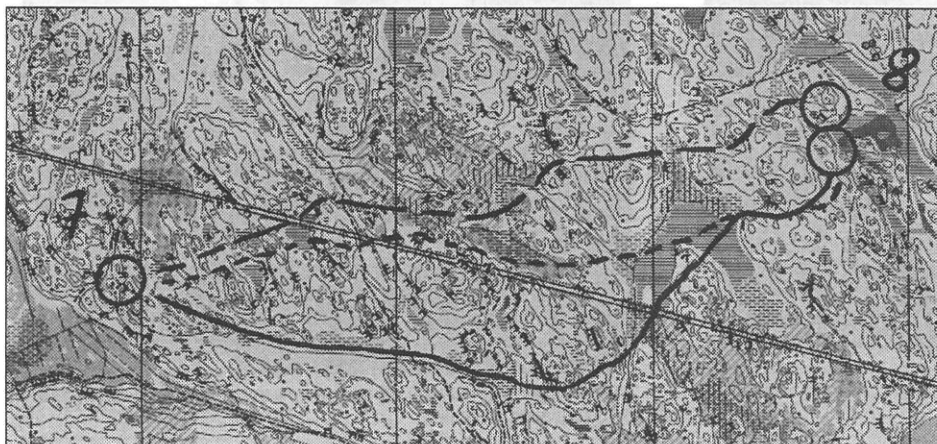
- Johan Näsman ————
Mats Olsson - - - - -
Ulf Ekelund - - - - -
Per EK ————

Bästa sträckan på SM-kavlen. Kontroll 14-15 på H21 på väg mot mål. Kartan visar några av de vägvalen med mest skillnader.

Segrarlaget OK Pan-Kristinstad och dess löparens vägval. Sträckan är kontroll 7-8.

- Pia Olsson ————
Anette Granstedt - - - - -
Anna Bergman ————

Stödjande medlemmar

Möjlighet att vinna 1000:- samtidigt som du stödjer Järla IF OK.

I ett par år har det i Järla funnits ett lotteri och en möjlighet att vara stödmedlem.

Alla som vill stödja föreningen betala 100:- i årsmedlemskap och blir automatiskt med i lottdragningen som sker på årsmötet i november.

Förutom att stödja föreningen med pengar till ungdomsverksamheten och deltagande i det förmånliga lotteriet får även stödmedlemmar Järlamagazinet.

De år som lotteriet pågått har det varit cirka 30 stödmedlemmar med och ett förstapris på 1000:-.

Odds är alltså mycket goda – 1 på 30 att kamma hem 1000:-. För att det skall vara möjligt att fortsätta med denna prissumma krävs det minst 30 stödmedlemmar.

Hjäl till

Det är här du kommer in i bilden. En idrottsklubb är alltid i behov av pengar så även vår. Våra stödmedlemmar ger ett netto till klubben på cirka 1500:-. Det är bra men skulle lätt kunna ökas om alla medlemmar skaffade en stödmedlem var till klubben. Eller varför inte själv bli stödmedlem. Blir det tillräckligt många kanske prissumman i lotteriet höjs.

Så här går det till

Det enda du eller den medlem du värvar behöver göra är att sätta in 100:- på postgiro nr 476 45 17 — 1 och anteckna namn och adress samt ange att det gäller stödmedlemskap så är du med i lotteriet om det sker före den 10 november 1995.

TTK rapporterar, en gammal ruta livas upp

Det känns som det är dags att liva upp den gamla rutan "TTK rapporterar". Här berättade vi alltid förut hur läget var på tränings- och tävlingsfronten i Järla, så det kan vi väl göra nu också.

Hösten har flutit på fint träningsmässigt trots alla åtaganden i SM.

Vi har under året haft ett 15-tal torsdagsträning där vi åkt till andar kartor för att träna teknik. Dessa har varit extremt dåligt besökta. Därför var det förvånande att på sista torsdagsträningen för säsongen dök det upp 11 stycken. TTK kommer att till nästa år mycket noggrant överväga om vi ska ha kvar dessa träningar då det kostar mycket pengar och tid för Järla.

Saltsträningarna har dock fungerat bra som vanligt och varit välbesökta.

Nu tränar vi på tisdagar från Järlagården och springer vägdistans fram till nyår då vi ger oss ut i skogen med lampor.

Soppa är ett kapitel för sig. Under tidiga hösten glömdes det bort att kokas undr ett flertal tisdagar men nu på slutet har det varit riktigt bra. Nu har skidsektionen tagit över för vintern.

Tävlat har vi gjort bra under hösten med höjdpunkten

Sätt in 100:- på
postgiro nr 476 45 17 - 1
och anteckna namn och adress samt
ange att det gäller stödmedlemskap
så är du med i lotteriet.

Så fort som möjligt
och senast
den 10 november 1995.

Förlängd anmälningstid till lotteriet.

På grund av diverse administrativa missar fick våra stödmedlemmar denna information i september istället för innan sommaren, som det var meningen. Därför är nu anmälningstiden fram till den 10 november.

Anmäl dig nu!

med en 63:e plats vid 25-manna. Nästa år tar vi 50-streck-et!

Vid SM hade vi rekordmånga starter. tre stycken på USM, en på Dag-SM, två på Natt-SM och två på Kort-SM.

Robban gick bra på Dag-SM och var 20:e i H18. På natten var Christoffer och Robban med. Ingen av dem var nöjda med sina placeringar 41 och 43. Robban och Mattias C sprang Kort-SM men blev båda utslagna i kvalet.

TTK ser dig. Genom mörka solglas har de koll på allt som sker i Järla.

JUKOLA '95

Av coach Fredrik Hansen med hjälp av first leg runner R. Hanning

En fredag i början av juni bar det av med Silja Serenad mot Helsingfors och Sibbo där årets Jukola- och Venlakamp skulle avgöras.

Med på färjan var vi 11 laddade och förväntansfulla Järlalöpare och en ännu hårdare coach som såg fram mot en hård dust med finnarna i Sibboskogarna.

Efter en lugn överresa med båten, fränsett ett par utlösta larm på spelautomaterna bar det iväg mot Sibbo och jätte-TC. Efter att ha släppt av en del övriga klubbar i avlägsna skolor lyckades vi med hjälp av diverse presskort och en cool finlandssvensk chaufför finta parkeringsfunktionärerna och mygla oss ända fram till TC med bussen.

Väl framme smällde vi snabbt upp regnslyna. Finnarna hade i år ofogget att inte erbjuda uppsatta millitärtält. Se-

Tobbe funderar på hur man fortast möjligt ska få upp slyt.

dan ägnade vi resten av förmiddagen åt att växla til oss billiga finska mark, kolla in sportförsäljningen, spana på Brikobrillor, kåka makkara och leta efter MC Donalds som det var utlovat på TC.

Terrängen i Sibbo var som vanligt när det gäller Jukola stenhård. Terrängen genomsyrades av ett par djupa ravinsänkor som innebar att banornas totlastigning blev mycket kraftig. I övrigt var terrängen enligt säkra källor fin med inslag av träd och buskar.

Härlig Venlastart av Malin

Starten av damkavlen Venla, eller "Prologen" som den döptes på färjan, skulle gå av stapeln klockan två. Malin hade alltså fott om tid att ladda inför den 5,5 km långa första sträckan. Den laddningen gav också utdelning, till coachens och övriga Järlaiters stora glädje gjorde hon ett riktigt kanonlopp. I stenhård konkurrens med med en hel flock sisu-finskor växlade hon som 57:a endast 6 min efter.

På andra sträckan gjorde Mia comeback i skogarna. Hon lyckades tyvärr inte hålla den fina placeringen utan "loosade" ett par hundra, men kämpade sig hedervärt runt banan.

På tredje sträckan sprang Gunilla och plockade några placeringar, för att på sista sträckan lämna över till Louise som slet på och lyckades klättra ytterligare 33 placeringar. Laget kom till slut 232:a av 612 lag.

Robban hade fått till uppgift att ta hand om Jukolas första sträcka. En uppgift som han visade att han mycket väl kunde bemästra. Robban avverkade sina 10,1 km på en tid av 72.30 och placerade sig därmed på en 138:e plats, 5 min efter täten.

Järlas tjejer (Venlorna) som hade lovat skrika hejaramsor hela natten såg man nu inte mycket av vid målfällan, ej heller i öltältet, mest kunde man se ett yrvaket huvud sticka upp ur en sovsäck när en löpare steg upp och gjorde sig redo för att dra till växlingen. De betedde sig helt enkelt som "looooooosers", ett för Venlorna själva ett "liiiiite" väl överanvänt uttryck.

Aldrig mer Jukola

Efter Robban var det dags för Lasse att ge sig ut på andra sträckan, en 12 km lång och svår bana som fullkomligt sög musten ur Lasse. Med en tid av 118 min tappade vi till en 276:e plats. Hans första kommentar efter målgång "aldrig mer Jukola...".

Tredje sträckan, Tranan, som vanligt klippan själv, plockade 105 placeringar till en 171:a plats med en tid av 100 min på den över 13 km långa banan.

På fjärde sträckan tog Tobbe Telegrafisten Engberg vid och han damp i på en mycket fin 154:e plats efter 8 km och 72 min i nattmörkret i ravinsänkorna.

Tröttheten kommer

Vid det här laget började tröttheten komma krypande och det kändes ganska tungt att vara coach och stanna up-

pe hela natten, istället för att "bara" springa en bana och sedan gå och lägga sig. Ett par koppar kaffe, innan Jonas i mål på femte sträckan var den rätta medicinen för att vakna till igen. Jonas hade också han 8 km och nu var det ljust och det tog honom 69 min. Nu låg vi 158:a, 60 min efter och började fundera på det där 100-strecket som vi så försmädligt missade på Tiomila.

Istället blev det tio komma fem långa kilometer för Mattias Sarek Claesson som tog 105 min och vips var vi 225:a.

600 meters stigning

Så här lagom till sista sträckan samlades alla Järlaiter i målfällan för att heja fram Chrstopper Pepsiiii pooooover play Sandberg på banans sista metrar. Banan var 14 km och hade en stigning på 600 meter, en tuff uppgift speciellt om man bara har spelat Lacrosse under hela våren. Efter 160 min skallade Järlaiternas hejarop över hela TC, när Chrstopper precis klarade 300-strecket istället för 100-strecket.

Ray, ray...

Hemresa. Efter diverse strul och reservdelar till bussen som var tvugna att bli flygna från Rovaniemi så kom vi tillslut till Helsinki. Här splittrades vi ett tag för att sköta uppladdningen på våra egna sätt. Vid sextiden gick färjan och vid det laget sov alla Järlaiter. Två timmar senare var det en hel skock pigga och partysugna Järlaiter som kåkade middag och tog båten i besittning, ray, ray...

Vi ses i Rautovaara nästa år!

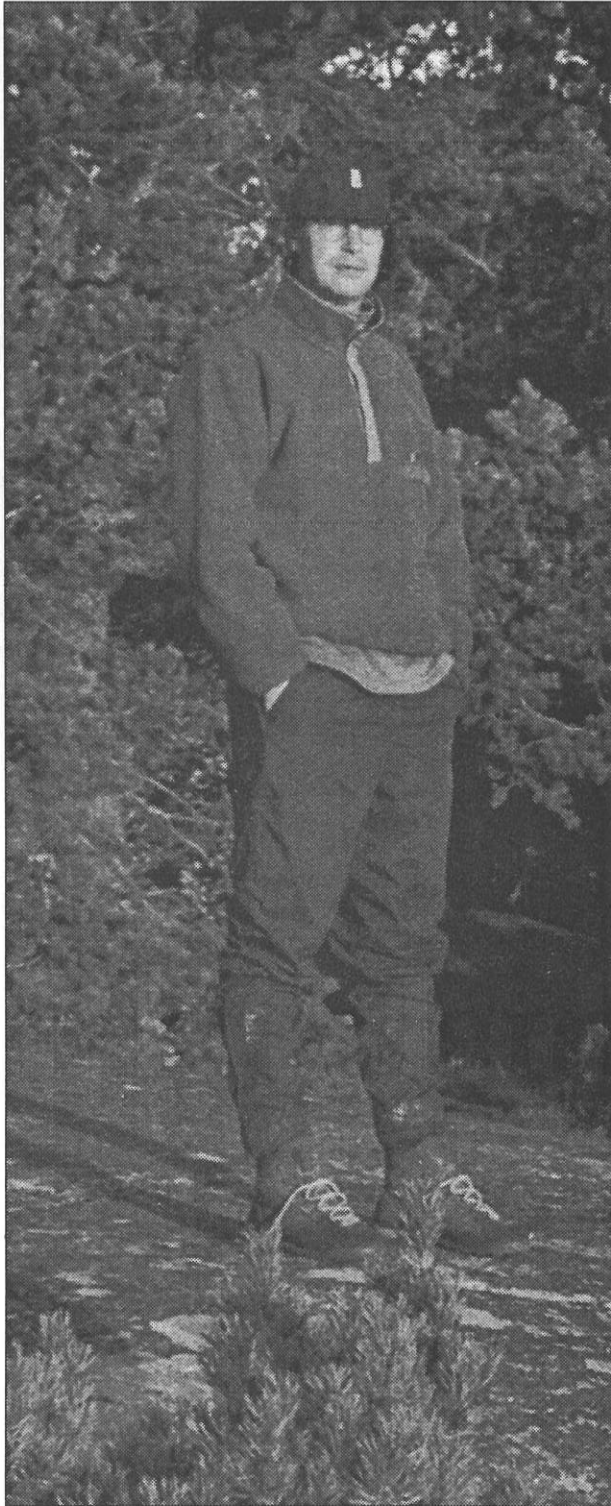
18	Kiis OK 1	SWE
909	Kimito Sportförening 1	
910	Kiskon Työväen Urheilijat 1	
911	Kiukaisten Urheilijat 1	
912	Kokemäen Kova-Väki 1	
59	Kokkolan Suunnistajat 1	
145	Kokkolan Suunnistajat 2	
328	Kokkolan Suunnistajat 3	
409	Kokkolan Suunnistajat 4	
412	Kokkolan Suunnistajat 5	
913	Kokkosenkylän Rasti ja Ri 1	
914	Koneen Kerho 1	
915	Kongliga Orienteringstekn 1	SWE
491	Konneveden Urheilijat 1	
351	Kontiolahden Urheilijat 1	
80	Koo-Vee 1	
160	Koo-Vee 2	
916	Koo-Vee 3	
917	Koo-Vee 4	
918	Korsnäs IF's OK 1	SWE
460	Kortesjärven Järvi-Veikot 1	
760	Kortesjärven Järvi-Veikot 2	
520	Korven Honka 1	
165	Koskenkorvan Suunta 1	
45	Kouvolan Rasti-72 1	
604	Kouvolan Rasti-72 2	
665	Kouvolan Rasti-72 3	
919	Kouvolan Rasti-72 4	
920	Kouvolan Rasti-72 5	
189	Kovlands IF 1	SWE
103	Kristiansand OK 1	NOR
205	Kuhmon Peurat 1	
580	Kuhmon Peurat 2	
568	Kuopion Poliisi-Urheilija 1	
149	Kuopion Suunnistajat 1	

Tutkimussuunnitelma Jukolan viestin 95 kasvillisuusvaikutuksien seuraamiseksi

Trött efter kanonloppet. Malin visade härlig form när hon växlade sex min efter på första sträckan.

Blandade känslor i lerigt jubileum

Elitedaren Jonas Andersson står och kollar in hur hans adepter sköter sig. Undrar vad han har för medicin i kikaren?

På något sätt minns vi årets Tiomila med lite blandade känslor. Vädret var kass och en del förväntningar infriades inte. Däremot några riktiga ljuspunkter och stämpling med regnlyssystemet.

Det verkade som den riktiga Tiomila-stämningen aldrig inföll sig på något sätt. Detta trots att det gick bra för Järila så var det något med tävlingen som inte var riktigt som det skulle. Kanske var det vädret som gjorde det. Enligt statistikerna har det inte regnat på en Tiomila-natt de senaste femton åren. Nu formligen vräkte det ner.

Kanske var det så att vi ifjol blev så bertskämda med tältplaceringen och att vi i år kände oss lite bakom händelsernas centrum. Men det var å andra sidan ingen som hade sitt tält där.

Våra lag placerade sig så här: Herrar 1: 145, herrar 2: 369, damer 1: 186, damer 2: -, ungdom: 23.

Annars är detta något att vad vi minns nu i höstmörkret:

Grabbarna i täten: Erik och Kenneth som växlade först på sträcka 1 och 2 i ungdomsklassen.

Femkamparen som blev trött: "Trodde inte jag kunde bli så trött" sa Micke efter förstasträckans rähäng. Omnämnd i Skogssport!

Förstalaget som försvann: Samtliga av Järlas damer åkte hem fortare än kvickt innan herrarna ens startat.

Andralaget som försvann: Damernas andralag som inte kom till start.

Lera i kubik: Att ta sig till startpunkten efter ett par sträckor hade varit enklare med roddbåt än orienteringskor.

Krögaren Jan-Erik: Visst skötte han sig exemplariskt i år också med mat, kaffepannor och grillar igång under hela dygnet.

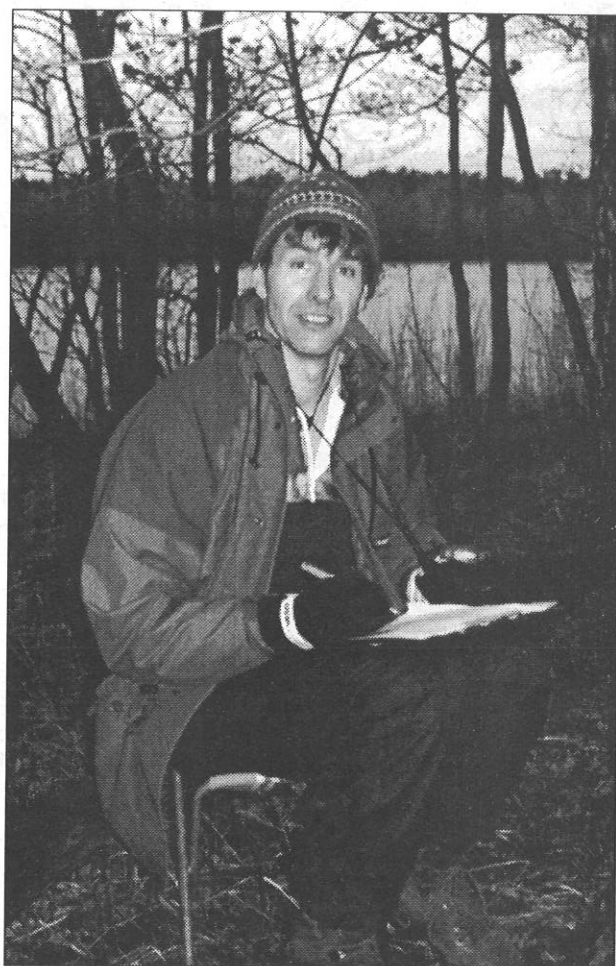
Tommys väntan: Tommy Glanshed tillbringade en hel del av dygnet i målfällan väntandes på Janne L. Har aldrig sett någon så genomblöt och kall innan start.

Nordlanders start: I ungefär ett dygn hade Tommy Nordlander varit ute på TC när det var dags för honom att springa omstarten. Men varför ska det betyda att man kommer i tid till den? varför få hjälp i skogen att ett par hundra andra löpare när man kan göra sitt eget lopp?

SPRINTER MÄSTARE

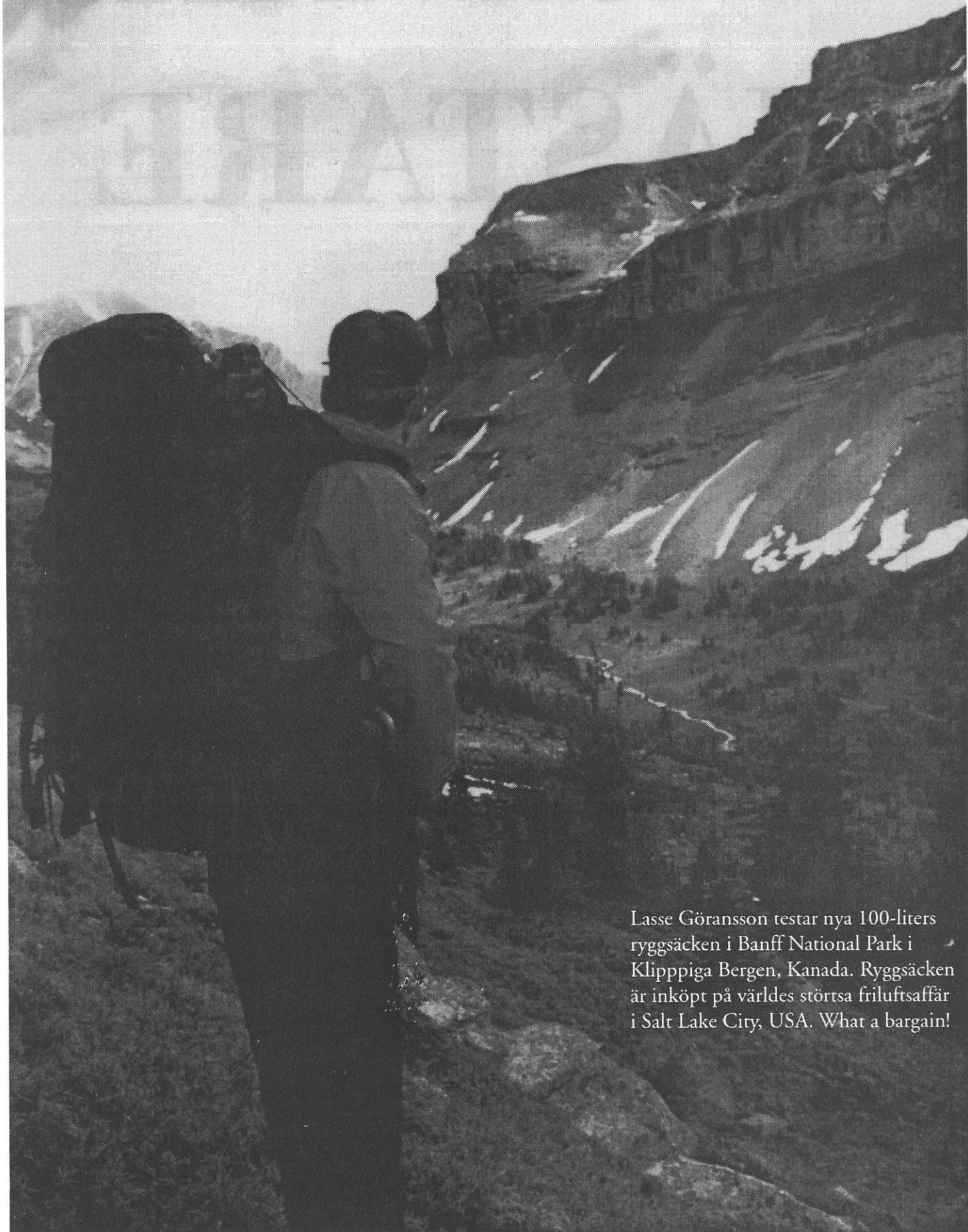
Herrar			
1	Robert Hanning	34,25	
2	Jonas Andersson	37,07	
3	Lars Göransson	37,34	
4	Kenneth Hanning	38,06	
5	Anders Hall	38,45	
6	Putte Hävre`n	40,30	
7	Jakob Jansson	40,43	
8	Fredrik Trahn	41,15	
9	Bo Göransson	42,05	
10	Mattias Claesson	43,06	
11	Bosse Andersson	47,55	
12	Erik Wiberg	48,30	
13	Mikael Stern	49,25	
14	Lollo Hanning	51,45	
14	Jan-Erik Wiberg	51,45	
16	Jan-Olof Nore`n	53,45	
17	Nisse Nilsson	61,25	
18	Jörgen Glanshed	63,40	
19	Åke Hall	70,10	
	Tommy Nordlander	57,15	utom tävl.
	Göran Glanshed		utgått

Damer			
1	Lena Jansson	51,45	
2	Maria Nimvik	56,55	
3	Ida <i>Mogensen</i>	62,42	
4	My Heinrup	65,20	
5	Gunilla Glanshed	75,30	

Leffe håller koll på tiderna vid sprinter-KM. Trots en av de sista dagarna i maj var det kallt så toppluva, kängor, handskar var en nödvändighet.

Off the beaten track

Lasse Göransson testar nya 100-liters ryggsäcken i Banff National Park i Klippiga Bergen, Kanada. Ryggsäcken är inköpt på världes största friluftsfär i Salt Lake City, USA. What a bargain!

Sibbo - Cityterminalen - O'Hare airport Chicago - Iowa - Nebraska - Ogallala - Klippiga Bergen - Aspen - Vail - Colorado - Utah - Duck Creek - Arizona - Las Vegas - Nevada - Ceasars Palace - Mosquito Creek - Salt Lake City - Nordic Valley - Park City - Idaho - Oregon - Bend - Diamond Lake - Crater Lake - Portland - One eyed Jacks - Seattle - Vancouver - Rocky Mountains - Lake Louise - Banff - Jasper - Edmonton - Smoky Lake - Mac Kenzie Crossing - Big Valley - Calgary - Canmore - Vancouver - Hethrow - Hammarbyhöjden - Alphyddan

Tranan har just fångat en Nordamerikansk tiotaggare med bara händerna. Nu skulle ha sett brottningsmatchen!

Government of Canada / Environnement Canada
YOU are in Bear Country

Published by authority of
 The Minister of the Environment
 • Minister of Supply and
 Services Canada 1991
 QS-W004-000-BB-A14

Canada

***If you are attacked by a:**

Grizzly bear – Playing dead – curling up in a ball covering your face, neck and abdomen – may be effective. Remain still until the bear leaves the area. Fighting back **usually** increases the intensity of such attacks, but **may** cause the bear to leave.

Black bear – Playing dead is **seldom** appropriate. Try to escape to a secure place such as a car or building or climb a tree remembering that the bear may climb after you. As a last resort try to intimidate the bear using any object available. This may repel such bears.

- If you meet an aggressive grizzly, ~~speak softly~~, and back away slowly.
- Pick a tall, climbable tree and climb as high as you can.
- Bears may bluff their way out of a threatening situation by charging and then veering off at the last moment. Back away quietly – never run.
- If you are attacked, you may have to play dead as a last resort. Drop to the ground, face down, pull your legs up to your chest and clasp your hands behind your neck. It takes courage to play dead, but lives have been saved this way.

EN LIVSFARLIG CAMPINGPLATS

LAKE LOUISE (TT-Reuter-Expressen). Turisterna hade slagit upp sina tält ute i en nationalpark.

Då anfölls de plötsligt av en ursinnig grizzlybjörn.

Fyra turister blev i går illa rivna av en grizzlybjörn i den kanadensiska nationalparken Banff i Klippiga bergen. Grizzlyhonan rev sönder deras tält och gick till anfall. Två av turisterna fick så allvarliga bett och rivsår att de fördes vidare från ett mindre sjukhus till Calgary för vård.

Björnhonan hade en drygt års gammal unge, men man vet inte säkert varför hon anföll.

Kärva spår i Fairbanks

Av Christoffer Sandberg

Som nog de flesta järlaiter vet så tillbringade jag en tid i USA under vinter och vår detta år. Jag gick på en internatskola i Maine i USA:s nordöstra hörn. Skolan hade ett mycket bra längdprogram, väl i klass med ett svenskt skidgymnasium. Dick Taylor, min coach hade ett förflutet både som aktiv och tränare i amerikanska landslaget. Han deltog i två OS, men nionde plats på skidskytte-VM var hans främsta merit. Snötillgången var också bra, jag tränade på snö i stort sett varje dag i januari, februari och mars. Kort sagt så var det upplagd för en lyckad säsong med mer träning än någonsin och många tävlingar.

Tävlingarna gick bra. Jag fick vara med och vinna ett par stafetter och lyckades också bra individuellt. Bl.a. så lyckades jag vinna New Englands skolmästerskap (New England är staterna Maine, New Hampshire, Vermont, Massachusetts, Connecticut och Rhode Island).

De flesta tävlingarna som jag körde var distriktstävlingar. Men i distriktet, New England, bor det 14 miljoner människor och det finns minst lika många längdåkare som i hela Sverige! Därför kunde det på en del distriktstävlingar vara över 300 tävlande i herrjunior-klassen.

Hårdast konkurrens var det dock på distriktets kvalificeringstävlingar för Junior Nationals, de amerikanska juniormästerskapen. I H 20 var det ett hundratal som slogs för att få vara en av de 20 som New England fick skicka till Junoir Nationals, årets stora höjdpunkt. I stort sett lyckades jag bra på dessa tävlingar med en tredjeplats som bäst. Jag blev rankad 5:a i New England (de två bästa representerade USA i junior-VM). Som icke-amerikan kunde jag naturligtvis inte tävla för New England i de amerikanska mästerskapen. Jag blev dock erbjuden att följa med som gäst utan att vara med på den officiella resul-

tatlistan. Den chansen tog jag så klart, det är inte var dag man får chansen att tävla i de amerikanska mästerskapen i Alaska!

Iväg bar det alltså till den berömda delstaten med det kalla klimatet. Samtidigt fick jag erfara att USA är ett stort land. Först blev det 60 mil i bil till Boston, därefter drygt 4 timmars flygresor till Salt Lake City där jag fick chansen att se lite av den blivande OS-staden. Sedan bar det av i ytterligare nästan fyra timmar till Anchorage. Den sista lilla snutten till Fairbanks tog lite mer än en timme och då passade piloten också på att göra en omväg för att flyga endast 150 meter över Mt. McKinley, Nordamerikas högsta berg. Mt. McKinley med sina 6194 meter såg oerhört mäktigt ut där det låg synnerligen otillgängligt ibland de stora glaciärerna i Alaska Range.

Guldgrävarstaden Fairbanks

Nåväl, det var till den gamla guldgrävarstaden Fairbanks vi skulle. Trött men mycket nyfiken steg jag av på flygplatsen. Inredningen där var lovande. +verallt stod det stora glasmontrar med uppstoppade djur. Det var isbjörn, valross, buffel och Alaskian Bull Moose, denna skäggprydda bjässe fick våra svenska älgar att verka löjligt små. Temperaturen var dock en liten besvikelse. När vi kom ut till den väntande bussen var det endast 2 fjuttiga minusgrader, jag hade väntat mig minst 20! Men det skulle komma att bli ändring.....

Vi skulle åka fyra lopp och för att aklimatisera oss hade vi ett antal dagar i Fairbanks före första tävlingsdagen. Samtidigt som det blev kallare och kallare för varje dag så lärde jag mig spåren utantill. Det gällde att känna till alla kurvor och gupp exakt så att viktiga tiondelar kunde sparas. Vi, New England Ski Team, kunde tillsammans med våra tränare förbereda oss på ett mycket professionellt sätt.

Två tränare glidvallade

Två tränare var helt och hållet sysselsatta med glidvallor. Från tidigt på morgonen till sent på kvällen dagarna innan tävlingen testade de vallor och strukturer. En annan tränare hade fästvallningen som uppgift. Han testade också allt mellan himmel och jord. Ett par man skulle också vara helt sysselsatta med att ge oss mellantider. Allt detta gjorde att det kändes som ett litet VM i miniatyr. De andra lagen förutom New England var; Alaska, Rocky Mountain, Northern Intermountain, Far West, Midwest, Mid-atlantic, Great Lakes och Pacific Northwest. Det förekom en hel del spionage vad det gällde vallning etc. de olika lagen emellan.

Första distansen en kilometer!

Efter ett par dagars förberedelser var det så dags för den officiella invigningen. Vi marscherade in i en stor katedralbyggnad och efter diverse välkomsttal så var det då dags för det första loppet, "prologen". Detta publikfriande lopp är något som brukar finnas vid alla stora långtävlingar i USA. Det är ett sprintlopp över ca en kilometer. I Fairbanks gick tävlingen vid Alaskaland, en nöjespark. Såsom brukligt vid nöjesparker går det en liten järnväg runt hela parken där man kan åka och få sig en överblick över området. Runt denna järnväg på den höga banvallen gick sprinten. I strålkastarskenet kunde man se hela banan och många av invånarna i Fairbanks var där för att bevittna detta spektakel. Först skulle de ca 300 flickorna slussas

iväg med 15 sek mellanrum innan det blev dags för oss killar att utse sprintkungen. I H18 var vi två gäster, jag och en norrmän. Vi hade att konkurrera med de hundra bästa artonåringarna i USA. Där fanns representation ifrån såväl Jackson Hole, Anchorage, Sun Valley, Winter Park och Steamboat Springs och många andraplatser med exotiskt namn för en skandinav.

Tillbaks till tävlingen. Till skillnad ifrån de flesta så valde jag att bara använda skatingutrustning i det klassiska racet. Det var nästan helt platt och det hade hunnit att bli rejält kallt och mycket KÄÄÄRRRVTT. Iväg bar det alltså och febrilt stakande bars jag fram påhejad av befolkningen i Fairbanks. Med en målgång a'la Dählie (länga benet före) klockades jag för 3.29.9. Detta visade sig räcka så långt som till en andraplatser i H18 och jag var slagen med fyra fjuttiga tiondelar av min överman Patrick Casey ifrån Idaho. Inofficiell som jag var fick jag inte ta emot en silvermedalj, men med kort varsel så ordnade arrangörerna en "guest-division" där jag fick ta emot guldet (jag slog norrmannen, min enda konkurrent).

Mycket mellantider

Efter en mellandag var det dags för 15 km fristil. Kvicksilvret visade -11 grader och det var mycket kärvt men mina skidor gick hyggligt ändå. Det var ett par rejäla stigningar på den 7,5 kilometers bana som skulle avverkas två gånger. Eftersom jag var inofficiell så fick jag ett tidigt startnummer innan det seedade startfältet. Våra lagledare gav oss mycket mellantider men tiderna jag fick var ganska ointressanta eftersom alla de bästa åkarna startade efter mig. Jag öppnade min vana trogen mycket hårt och kunde fullfölja hyggligt men det kändes att det inte var en fullträff. Norrmannen startade en och en halv minut före mig och jag var ifatt vid varvningen, imål var jag tre minuter före. Totalt blev jag 15:e man (min tid var 44.04.0) i det 80 man starka startfältet. Det kändes dock som en stor nackdel att jag inte fick starta i det seedade fältet och att kunna få tider på jämnbördiga. Sammanfattningsvis var loppet godkänt med en liten, liten känsla av besvikelse. Jag var 2.06 efter segraren Stephen Donahue ifrån Vermont och det var lite för mycket för att det skulle kännas riktigt bra. Tilläggs kan att jag har plusstatistik på segraren (6se-

grar på 10 möten). Det blev guld igen i guest-division.

Nästa distans var 10 km klassiskt, min stora chans. Jag hade sett fram emot detta länge, det är min favoritdistans. Tidigt startnummer igen men det ignorerade jag, här gällde det bara att göra mitt eget lopp. Temperaturen var -16 grader och intressant var att bästa glidet fick man med vanlig start grön, den var överlägsen alla dyra flourvallor. På fästzonen fullbordades vällningen med Rex Eero Mäntyranta Special: "specialvalla för extremt kärva spår" (lägg den på minnet, den är suverän).

Schysst glid och kanonfäste

Jag hade schysst glid och kanonfäste. Banan kunde jag utantill, den var mycket bra med ett par rejäla åkbackar och nästan helt utan saxbackar. Direkt ut ifrån stadion bar det iväg i en hisnande utförskörning i en och en halv kilometer. Här gällde det bara att stå på benen och det gick vägen. Aningen nedkyld satte jag igång med den kraftiga stigningen in till varvningen i stadion.

Efter 2,5 km stod vår första lagledare. Han var mycket upphetsad där han sprang bredvid mig i uppförbacken och skrek som en besatt. "Way to go Christoffer, way to go!" Han var t.o.m. nära att knäcka min stav i hetsen. Jag hade uppenbarligen en bra tid på gång. Efter passagen genom stadion gick banan ut på en ny 5 km slinga. Den här slingan var lite flackare och det gällde att inte klappa igenom efter den tuffa uppförskörningen utan att stå på och kämpa. Vid sju kilometer fick jag bak-tider som sa att jag låg 5:a vid 2,5 km när alla hade passerat. Det var dock ett riktigt getingbo mellan 5:e och 12:e plats, "Go Christoffer, you're right up there!". Jag kämpade till sista droppen och mjölksyran stod mig upp till öronen i den sista stigningen in till stadion. Sluttrakan var tillsynes oändlig och direkt efter målgång vände sig magen ut och in och min frukost blev till allmän bescädning. 31.31.0 räckte till elfte plats 1.14 efter segrande Gus Caterinichio ifrån Eagle River, Alaska.

Jag gjorde ett bra lopp men jag var lite besviken med placeringen efteråt. Det skilde nämligen endast 16 sekunder upp till 5:e plats. Kanske hade jag kunnat pressa några extra sekunder med ett senare startnummer, för då hade jag kunnat få tider på mina konkurrenter. Nu fick de istället gå på mina tider men det är dumt att spekulera och jag hade gjort ett riktigt bra lopp, men den riktiga fullträffen lät vänta på sig. Norrmannen tvålade jag dit igen så det blev ett tredje guld i "guest-division".

Minus trettiofem grader!!!

Veckans tävlingar skulle avslutas med stafett. Jag fick två killar ifrån Rocky Mountain som lagkamrater. Jag bad om att få åka förstasträckan (som också gick i klassisk stil) vilket beviljades. När jag vaknade upp på tävlingsmorgonen var det 35 minusgrader!! I Sverige ställer de normalt in tävlingen om det är kallare än -18 grader men juryn beslutade dock att köra tävlingen. De rekommenderade dock att alla skulle använda glasögon och tejp på nästippen. Jag är inte van att tävla med skidglasögon men när jag värmd

upp insåg jag att jag måste tänka om. Kontaktlinserna frös nämligen till is i utförbackarna! Jag fick låna ett par skidglasögon och jag smorde dessutom in hela ansiktet i vaselin och satte en tejpbit på näsan som skydd mot kylan.

Dagen till ära hade jag dragit på mig Järlas varma svarta skiddräkt istället för New Englands tävlingsställ. När det drog ihop sig till start hade temperaturen stigit något men det var fortfarande -26 vid stadion och -29 vid banans lägsta punkt. På något sätt kändes kroppen helt annorlunda mot de andra tävlingsdagarna. Jag kände mig väldigt avslappnad, nästan slö och jag brydde mig inte om att finputsa mina skidor särskilt noga. Efteråt sa folk till mig att jag såg loj och nästan ointresserad ut när jag strosade omkring i uppvärmningsområdet och tuggade tuggummi. Trots slöheten visade det sig att det var i dag det verkligen skulle lossna. Vårt kombinationslag fick givetvis stå sist på start fältet i fjärde led i ett av de tio spären.

Avancera i första backen

Ut ur stadion gick det uppför i ca 250 meter, därefter tog en lång utförskörning vid. För mig gällde det att avancera så mycket som möjligt redan i den första uppförbacken eftersom det är svårt att ta några platser i utförskörning. När start skortet small kastade jag mig ut i

ett spår som gick till vänster om alla andra och där fick jag plötsligt fri lejd. Jag kämpade för att ta så många platser som möjligt och när jag kom över krönet och det var dags för den långa utförskörningen låg jag på en 8-9:e plats bland de 40 lagen, perfekt. Mina skidor gick skitbra och jag höll positionen i hela nedförbacken. En kraftig stigning tog vid och därefter

ett flackt parti in till stadion där vi varvade för att avverka 2,5 kilometersbanan en andra gång. I uppförbacken avancerade jag ytterligare ett par positioner och allt gick oerhört lätt. Jag fick trycka på bromsen för att inte avancera upp till den avskryvade ledarpositionen.

Vid varvningen var jag tredje man och andra gången i utförskörningen gick jag upp på andra plats. När den långa uppförbacken började för andra och sista gången hade jag bara Alaska lag 1 före mig. Nu hände något märkligt. Alaskas startman fick direkt i början av backen ett rejält tjuvsläpp och gick ut och diagonalade utanför spåret för att få bättre fäste. Jag som hade legat bakom och vilat hela tiden var plötsligt först i spåret. Mitt fäste var suveränt och jag hade ingen svårighet att diagonal i spåret. Jag kände mig oförskämt fräsch och jag sneglade bakåt för att se vilka som var med mig. Håpet såg jag att jag omedelbart hade fått ett par meters lucka. Då var det bara att trycka gasen i botten och jag sprintade för allt vad tygen höll i resten av uppförbacken och luckan växte stadigt.

Fick ståpalskänsla i kylan

Det var ca 1 km kvar och jag kunde defilera i mål påhejad av ett tusental strupar och speakers röst: "Here he is, in the black skisuit, the winner of the first leg in the boys relay Christoffer Sandberg from Sweden". Jag greps av "ståpalskänsla" när jag kom imål och skickade iväg min

1995
U.S.S.A. JUNIOR OLYMPICS
BIRCH HILL
FAIRBANKS, ALASKA
March 6-11 1995

lagkamrat ifrån Steamboat Springs, det kändes som en stor seger. Jag hade gjort ett perfekt lopp men var ändå inte särskilt medtagen efteråt. Formtoppen kom med andra ord i senaste laget liksom så många gånger förr. Segrade totalt i stafetten gjorde Alaska lag 2 före Northern Intermountains lag 1 och New England lag 1, Alaskas första lag blev inte bättre än fyra. Efter min sträcka hade mitt stafettlag inga stora framgångar. Andreman tappade till 21:a plats och tredjeman var förkyld och kom inte ens till start, men jag var lika glad för det. Alaska blev som väntat bästa distrikt totalt, före Northern Intermountains och New England.

Överträffade all förväntan

Sammanfattningsvis så är jag mycket nöjd med mina tävlingar och min tid i Alaska, liksom med hela min vistelse i USA. Jag visste inte vilka förväntningar jag skulle ha på längdskidåkning i USA, eftersom det efter Bill Kochs dagar har gått ganska trögt för jänkarna i de stora internationella mästerskapen. Men jag måste säga att det överträffade all förväntan och såväl träning som tävling bedrevs mycket proffsionellt.

Faktum är också att USA är på frammarsch och att deras seniorer är inte så långt efter vårt egna landslag i dagsläget. Det fantastiska är dock bredden. På det hela taget är naturligtvis längdåkning ingen vanlig sysselsättning i USA, men i Alaska, de klippiga bergen, de norra staterna och i New England är det ingen ovanlig idrott. Totalt i USA finns det alltså väldigt många längdåkare och det är märkligt att de inte tillhör den yppersta eliten, men de kommer nog tillbaka.

Hög status att vara idrottare

Jag själv åker gärna tillbaks för jag hade en härlig tid. Det är mer status att vara idrottare i USA och när resultaten också kommer så får man stor respekt. Jag åkte mycket skidor men lite annat hann jag med också, bl.a. provade jag en helt ny idrott, Lacrosse, men det är en annan historia.

"Björkbackens skidanläggning" kanske man skulle kunna översätta det med. Mycket amerikansk stil med skyltar om vem som äger och förvaltar allt

Specialsträcka 49

Ljusvattnet - Betsela

eller

På elitläger med Järsla

Järslas elitgrupp på träningsläger längs norrländska grusvägar. Bo Göransson, Robert Hanning, Mattias Claesson, Erik Wiberg, Fredrik Trahn, Torbjörn Engberg och Jonas Claesson tar en andningspaus från livet i Previa.

Även i år fick nordligaste Sverige känna sig osäkert under ett par dagar i början av juni. Järslas elitgrupp var nämligen och härjade i Västerbottensskogarna på de mest udda ställen. Allt för att hitta läckerbitarna i riktig orienteringsväg. Dessa hittades i bland annat i Ljusvattnet, Dalarö, Renström och Lycksele.

Träningslägret inleddes som ifjol hos camp Stjärnström i Umeå där SM-banorna från 1990 provsprangs. Erik hittade en knusestor älg som han skrämde slg på. Sedan drogs det vidare mot Skellefteå för att titta på Nordiska Mästerskapen och provspringa de banorna undr ett par dagar.

När vi nästan matchat Jörgens tid fick vi chansen på riktigt i Skellefteås tävling som avgjordes på samma banor som Nordiska Mästerskapens kortdistans. Då valde vi att

inte slå honom.

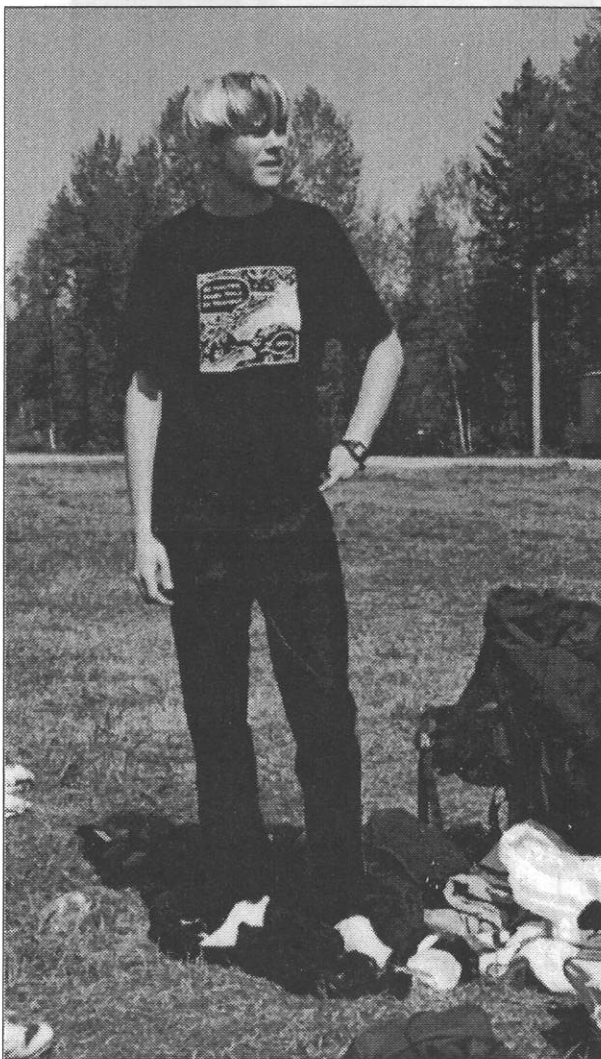
En rolig dag när det var dimma var vi och irrade på Långvikens tävling. Mest en lärdom i hur man måste kunna improvisera för att förstå hur kartritaren har tänkt ibland.

Bästa passet var ändå utan Lycksele när vi provsprang banorna till Norrlandsmästerskapen. Här kan man snacka om vildmark! Bara kartritaren och banläggaren hade varit i det här området på de senaste hundra åren. man blev mörkrädd bara av tanken. Stort, brant, mörkt, svårt och maffigt.

En kväll klippte vi gräs och jagade mygg i Helgum. Det var mysigt. Sen åkte vi hem.

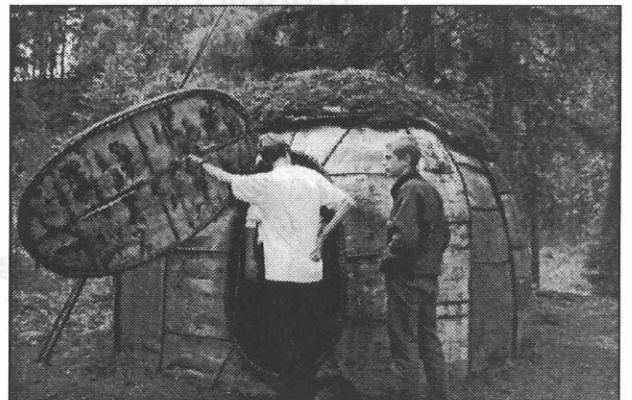
Sträckan Ljusvattnet - Betsede utanför Lycksele var en av höjdpunkterna. Pingsthelgens översvämningar i hela Västebrotten gjorde det hela än mer dramatiskt.

Black magic. Svarta kläder i hettan, det gäller ju att hålla imagen. Erik funderar om det verkligen är värt det under sista träningspasset utanför Njurunda.

Många myggor var det. Speciellt vid Robbans stuga i Helgum. Som tur var fanns det roliga hattar vi kunde ha på oss när vi tränade.

Jaha, vad är det här då? Bröderna Claesson undersöker en hydda från Vikingatiden vid en fors någonstans i Ångermanland.

Tretttonde lag i år igen på U-Tiomila

Jonas Claesson har forcerat hårt vid årets kavlar. Så även vid Ungdomens Tiomila då han var femma på sin sträcka. Bilden är från Siljanskavlen vid Jarlstugan i Rättvik där det blev seger. Kanske var det frisyren som gjorde att det gick så fort?!

U TIOMILA 95

	plac/ind.plac.	tid	efter
str 1 Erik Wiberg	32	42.03	5.18
str 2 Jonas Haraldsson	14 /15	42.53	3.11
str 3 Kenneth Hanning	40/61	51.13	13.28
str 4 Mattias Claesson	18/ 1	32.32	9.30
str 5 Christoffer Sandberg	11/35	66.29	17.35
str 6 Fredrik Hansen	24/92	29.12	26.16
str 7 Jacob Jansson	12/ 2	19.26	26.17
str 8 Jonas Claesson	11/ 5	19.34	27.49
str 9 Mattias Nordin	11/ 11	51.05	32.43
str 10 Robert Hanning	13		

ÅRSFEST

Lördag 11 nov

För information:

Festvärdar Anders Hall och Peter Sandström

ÅRSMÖTE

tisdag 28 november
kl 20.00 på Järlagården

Motioner skall vara styrelsen tillhanda
senast 14 november

H 16

remarkables

Seger i Spring Cup
Först i Måsenstafetten
Etta i Luffarkavlen

22:a i Tiomilas ungdomsklass
Seger i Siljanskavlen
Trea i Hälsingekavlen

Med hjälp av H 18
13:e i Ungdomens Tiomila
Seger i Österåkerskavlen

Träningsläger

i Italien?

En arbetsgrupp bestående av Tommy Nordlander, Mikael Stern och elitkommittén håller just nu på att undersöka möjligheterna att ordna ett försäsongsläger i Italien. Tidpunkten planeras till tidig vår. Området som är aktuellt är utanför Rom. Snabba fina och detaljerade bokskogar ger läcker orientering.

Efter en lång och seg vinter på skidor är det fin-fint är komma ut och spritta med benen. Känna sig lätt helt enkelt. Hitta flytet till de första viktiga kavlarna här hemma.

Själva Italien under tidig vår är ju inte helt fel det heller.

Är du intresserad av att komma i form tidigt? Prata med ovanstående.

Ranking skidororientering säsongen 1996

	r-nr	r-poäng
H 21		
Martin Larbo	67	16,93
Fredrik Trahn	104	23,45
H20		
Martin Gustavsson	27	8,31
Peter Eklund	71	17,13
Robert Hanning	72	17,38
Torbjörn Engberg	102	23,29
Christoffer Sandberg	231	75,70
H 18		
Erik Wiberg	90	20,22
D 21		
Malin Wiberg	178	90,00

Snart stundar en ny hård skidororienteringssäsong. Järlas åkare verkar vara väl förberedda. Erik, Tobbe och Chrille sommartränar på Stekenjokk i mysvåder.

HJET NYLON

Järlamagazinets skvallersida och nyhetssida för onödigt och nödvändigt vetande.

Flyttfågel

Gunilla Larsson har flyttat. Den nya adressen är inte inte i Sydamerika utan: Ture Nemans gränd 2, 112 37 Stockholm. Tel. 08-653 46 84.

Nya bebbar

Marie Olsén och Mattias fick i slutet av juli en liten illbatting som nu heter Daniel. Grattis, grattis!

Gunnar Johansson och Maud har ökat på befolkningen i Lillängen. I juli föddes nämligen Axel. Järlait eller Ravinare?

Alla jubilarer

Årets jubilarer är många i Järla. Här presenterar vi hela gänget. Grattis!

7 jan	Fredrik R-H	30 år
6 feb	Gustav Grandin	50 år
23 feb	Lars Lindgren	40 år
19 mar	Mikael Stern	40 år
12 apr	Berith Hanning	40 år
25 apr	Bo Göransson	30 år
30 apr	Göran Olsson	40 år
12 maj	Nils-Erik Eriksson	60 år
31 maj	Karin Andersson	30 år
5 jun	Sören Bokvad	40 år
3 aug	Maria Nimvik	30 år
28 aug	Ensio Kolari	40 år
4 sep	Christer Karlsson	40 år
1 okt	Ragnar Andersson	70 år
3 okt	Leif Mattsson	40 år
7 okt	Göran Glanshed	50 år
4 nov	Rolf Ljungkvist	50 år
6 nov	Åke Hall	70 år
12 dec	Anders Asplund	40 år

Långt bort i skogen

Tiomila går nästa år Järlåsa väster om Uppsala. Jukola drar iväg långt också. Helgen 15-16 juni ska det springas i Rautovaara i närheten av Kuopio i norra Savolax.

Snabbast på Söder

Midnattsloppet såg som vanligt en hel del Järlaiter i farten. Här är löparna och deras tider: 237 Bengt Hall 37.34, 239 Mikael Brandt 37.49, 313 David Lindgren 38.37, 315 Kenneth Hanning 38.38, 343

Lars Göransson 38.53, 490 Robert Hanning 39.57, 494 Johan Bursell 39.58, 624 Anders Hall 40.47, 6201 Eva-Lotta Hall 62.01,

Järlas hemsida

Du har väl kollat in Järlas hemsida på Internet!? Adressen är <http://www2.e.kth.se/~bogor/wwwo1/club/homepage.html> Glöm ej heller SM's hemsida med allt om SM. Resultat, sträcktider, vägval, bilder, kartor etc. Adressen är <http://www.nada.kth.se/~d90-two/orienteering/SM.html>

Listan

I detta nummer presenterar vi höstens hetaste rullskidsvängar. Detta hjälper dig att veta vad som är mest inne just nu.

1. Gamla Saltisvägen. Nylagd kolsvart asfalt. Minimal friktion och bra stavfäste. Kanon! Två härliga åkbackar.

2. Tobbes Långa. En fyramilasväng på cykelbana med början och slut vid Järlagården runt hela Enskededalen. Suverän!

3. Mastbacken. Enda stället för hård diagonalåkning är upp till Mackamasterna med start nere vid Kranglan. 70 meters höjdskillnad är inte illa för Stockholm.

4. Nya motorvägen förbi Jordbro och Västerhaninge. När asfalten kommer på plats innan vägen öppnas blir detta ett rulleldorado uta like.

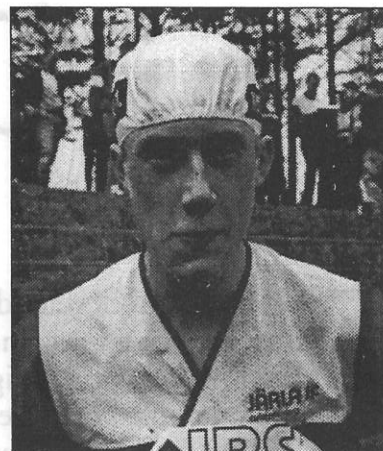
5. Tobbes korta. Lagom sväng för snabbt skatepass. Fartsträckor längs Ältavägen och Nynäsvägen. Infernot i Älta verkar tyvärr aldrig se sitt slut.

Nordic Relay League

Det blev inga poäng i Nordic Relay League för Järlas herrar i år. Där emot tog damlaget poäng vid en tävling, Spring Cup. 11 poäng och en 136:a plats totalt blev det.

Nästa magazin

Manusstopp för julnumret av Järlamagazinets är 1 december.

Snabb på Midnattsloppet och snabb i skogen. Kenneth Hanning pustar ut efter att ha växlat i tåten på Siljanskavlen.

REDAKTIONS RUTA

Järlamagazinets är officiellt organ för Järla IF orienteringsklubb. Den utkommer i 3 alternativt 4 nummer per år och distribueras gratis till alla medlemmar i föreningen.

Om du vill lämna bidrag till tidningen så är det enklaste sättet att kontakta Fredrik. Lämna gärna bilder (sv/v eller färg) för att sätta "piff" på din artikel.

Redaktör:

Fredrik Trahn
Alphyddevägen 67
131 35 Nacka
Tel 718 14 62

Produktionsgrupp:

Bengt Hall, Jonas Andersson
och Gunilla Larsson.

Layout och produktion i detta nummer:

Fredrik Trahn

Eftertryck är tillåtet, men var vänlig uppge källan och ta gärna kontakt med redaktören innan.

I övrigt kan jag bara säga - ut och träna slöfockar.

